

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 115.806 van 12 februari 2003
in de zaak A. 132.690/VII-28.951**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat H. DE PONTHERE,
 kantoor houdende te 8900 IEPER,
 Lombaardstraat 23

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 6 februari 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 1 februari 2003 houdende bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 1 februari 2003;

Gelet op de beschikking van 11 februari 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 6 februari 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTIERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij, die beweert afkomstig te zijn uit Grozny (Tsjetsjenië) verklaarde zich op 9 oktober 2000 vluchteling in België. Overeenkomstig artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) werd het Frans als proceduretaal bepaald.

1.2. Op 24 januari 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 11 september 2002 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing.

1.4. Tegen deze weigeringsbeslissing heeft de verzoekende partij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State ingediend (127.875/E/8801). Deze zaak werd nog niet voor behandeling vastgesteld.

1.5. Op 1 februari 2003 werd aan de verzoekende partij, die in Antwerpen verblijft, aldaar een bevel om het grondgebied te verlaten betekend, met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit bevel is gegrond op artikel 7, eerste lid, 1/ van de Vreemdelingenwet.

2. Overwegende dat, in tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt, de thans bestreden beslissing niet kan worden afgedaan als een loutere uitvoeringsmaatregel, die niet meer zou doen dan de eerder door de minister van Binnenlandse Zaken op 24 januari 2001 gegeven weigering van verblijf te herhalen en die de verblijfstoestand van de verzoekende partij niet zou wijzigen; dat het thans bestreden bevel werd gegeven op grond van artikel 7, eerste lid, 1/ van de Vreemdelingenwet en in het geheel niet spreekt over de weigering van verblijf omdat de asielaanvraag niet-

ontvankelijk was; dat indien de bestreden beslissing een "daaropvolgende beslissing" zou zijn na de afwijzing van de asielaanvraag, zij in de Franse taal had moeten zijn opgesteld, gelet op het voorschrift van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet; dat dit te dezen niet het geval is; dat de verwerende partij na de beslissing van de commissaris-generaal in ieder geval minstens impliciet een heroverweging moest doen ten gevolge van het uitdrukkelijk advies dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te dezen in zijn beslissing van 11 september 2002 op grond van artikel 63/5, vierde lid, van de Vreemdelingenwet omtrent de eventuele terugleiding van de verzoekende partij naar het land dat zij ontlucht is heeft gegeven;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij wat het door haar ingeroepen middel betreft, onder meer betoogt dat:

“de bestreden beslissing voorbij gaat aan de bepalingen van de artikelen 3 en 13 van het E.V.R.M. verdrag en het non-refoulement-beginsel, nu het vaststaat dat op het huidige ogenblik het Russisch-Tsjetsjeens conflict niet ten einde is, er op dit ogenblik geen enkele reden is te twijfelen aan het feit dat de verzoekende partij in verband met dit conflict gezocht wordt door de Russische autoriteiten, hij Tsjetsjenië en de Russische federatie is ontlucht;

Dat bij een eventuele terugkeer naar de Russische Federatie, de verzoekende partij riskeert op een wijze behandeld te worden, die niet strookt met de bepalingen van art. 3 E.V.R.M.;

Dat volgens het UNHCR op plaatsen buiten Tsjetsjenië en Ingoesjetië, geen reëel binnenlands vestigingsalternatief bestaat binnen de Russische Federatie;

Dat Ingoesjetië op het huidige ogenblik niet als een redelijk vestigingsalternatief voor Tsjetsjeense asielzoekers kan worden aangehouden, omwille van de overbevolking en de overbelaste infrastructuur (Ambtsbericht Kaukasus, p. 28 en 29);

Dat de oorlog in Tsjetsjenië immers onverminderd voortgaat en de Russische autoriteiten nog maar onlangs op de vingers werden getikt door de Europese instanties omwille van de wijze, waarop de oorlog wordt gevoerd.”;

Overwegende dat de verwerende partij in het kader van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende omstandigheden niet betwist dat de verzoekende partij afkomstig is uit Grozny (Tsjetsjenië), dat aldaar een oorlogssituatie heerst en dat zij die streek en haar land van herkomst heeft verlaten omwille van vervolgingen die verband houden met dit conflict; dat evenmin wordt betwist dat de verzoekende partij -zoals zij uiteenzet in haar verzoekschrift- over geen ander vestigingsalternatief beschikt dan in voornoemde streek; dat, gelet op de daar heersende

conflictsituatie kan worden gevreesd dat haar leven en veiligheid daar in gevaar komen; dat prima facie kan worden aangenomen dat de verzoekende partij, gelet op dit conflict, in haar land van herkomst een onmenselijke behandeling dreigt te kunnen ondergaan; dat de beweringen van de verzoekende partij worden ondersteund door het door haar neergelegd document (Ambtsbericht Kaukasus), waarvan de herkomst niet wordt betwist en de inhoud niet wordt weerlegd door de verwerende partij; dat het middel, na een prima facie-onderzoek ernstig is;

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij, met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat in haren hoofde door de bestreden beslissing zal worden teweeggebracht, het volgende stelt:

"De verzoekende partij is afkomstig uit Grozny (Tsjetsjenië) en werd omwille van dat feit opgesloten in het kamp van Tchemokozovo, waaruit hij evenwel ontsnapte.

Bij een eventuele terugkeer naar de Russische Federatie, riskeert de verzoekende partij op een wijze behandeld te worden, die niet strookt met de bepalingen van art. 3 E.V.R.M.

De oorlog in Tsjetsjenië gaat immers onverminderd voort en de Russische autoriteiten, werden nog maar onlangs op de vingers getikt door de Europese instanties omwille van de wijze, waarop de oorlog wordt gevoerd.

(...)"

Overwegende dat deze uiteenzetting, gelet op hetgeen geschreven is in het door de verzoekende partij neergelegde document (Ambtsbericht Kaukasus) en gelet op het gebrek aan ernstige tegenspraak vanwege de verwerende partij, overtuigt; dat kan worden aangenomen dat en te dezen sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

3.3. Overwegende tenslotte dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij van haar vrijheid werd beroofd met het oog op terugleiding; dat deze omstandigheid de uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoordt; dat de Raad van State gelet op artikel 71 van de Vreemdelingenwet evenwel niet over de nodige rechtsmacht beschikt om de tenuitvoerlegging van dat onderdeel van de bestreden beslissing houdende het bevel tot vrijheidsberoving te schorsen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende omstandigheden van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 1 februari 2003 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Artikel 3.

Bevolen wordt de onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit arrest.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf februari tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.